

Внутрішня мотивація протягом фільму змінюється. Початок фільму — реальний О Де Су, алкоголік, який навіть власну доньку не може привітати; коли персонажа ув'язнюють, то створюються складні умови для життя, і психіка головного героя фіксується на картині, яка висить у камері. «Смійся, і весь світ сміятиметься з тобою; плач — і плакатимеш на самоті» — напис, який є на картині, стає основою для внутрішньої мотивації головного героя. Він усвідомлює свою самотність у світі і на основі цього створює монстра. З часом О Де Су закохується і тепер внутрішньою мотивацією виступає кохання, яке він хоче зберегти. Після зустрічі з антагоністом головний герой вже не може жити спокійно. У фіналі його внутрішньою мотивацією виступає досягнення спокою, яке неможливе поки існує монстр і спогади про пережите.

О Де Су проходить всі три частини подорожі героя, описані Кемпбеллом. Слід зазначити, що Кемпбелл означає першочергово героя традиційного, наприклад з міфів, а головний герой під таку характеристику не підходить. Подорож його починається в поліцейському відділку, звідки його забирає приятель, який не підходить під роль першого наставника. Потім його викрадають і починається мандрівка О Де Су у світ страждань. Він не зустріне наставників, не зустріне надприродну допомогу, кожна крапля інформації здобувається кров'ю, а допомагає йому тільки Мі До, яка не підходить під архетип богині, але ідеально вписується у архетип жінки-спокусниці. Головний герой не перемагає антагоніста, він не завершує свою помсту. О Де Су проходить всі три частини подорожі героя, але по-своєму. Він не є звичайним головним героєм, його шлях проходить від жалюгідного до ще більш жалюгідного стану. Усе, що він здобув під час подорожі, анулюється гіпнозом. Зрештою, О Де Су виходить «неправильним» головним героєм, фігурально проходячи всі страждання не досягає своєї мети, оскільки антагоніст доводить його до відчаю, а потім вчиняє самогубство. Програвши у зовнішньому конфлікті, О Де Су думає, що зможе досягнути перемоги у внутрішньому, але фактично без цих спогадів він — ніщо. Чоловік з поламаним життям, без язика, який кохає свою доньку і живе ілюзіями. Гіпноз — це не перемога, а закріплення програшу.

Отже, аналізуючи головного героя фільму «Олдбой», можна зробити висновок, що персонаж не проходить класичний шлях героя, де він долає антагоніста, як це було у Дж. Кемпбела. Протагоніст втрачає людські риси наприкінці фільму. Стає гіршим ніж був на початку. Фільм «Олдбой» є яскравим прикладом творення героя з протиріччями.

Г. Бабаян

РОЛЬ СВІТЛА ТА ТІНЕЙ У РЕАЛІЗАЦІЇ РЕЖИСЕРСЬКОГО ЗАДУМУ У ФІЛЬМІ «ШАЛЕНИЙ МАКС: ШЛЯХ ГНІВУ»

Н. Babaian

THE ROLE OF LIGHT AND SHADOWS IN THE IMPLEMENTATION OF THE DIRECTOR'S VISION IN THE FILM "MAD MAX: WRATH ROAD"

Режисерський задум у створенні фільму завжди відіграє ключову роль. Найчастіше цей задум проходить декілька трансформацій: зміни ідей у сценарію, підборі акторів, місці зйомок. Поступово режисер у ході знімального процесу приходиться до оптимальних, на його погляд, режисерських рішень. Попри складності і перешкоди він намагається максимально повно передати суть свого задуму.

Тому актуалізується аналіз режисерських рішень, що може бути корисним як у теоретичній, так і в практичній площині.

Режисер картини «Шалений Макс: Шлях гніву» (2015) Дж. Міллер обрав принцип гри світла і тіней одним з ключових факторів сприйняття атмосфери фільму, характерів та позицій персонажів. Завдяки майстерно підібраній палітрі кольорів він точніше означив жанр стрічки, стильові особливості героїв, їх моральні якості. Тому сили добра і зла в картині мають різну специфіку освітлення.

Також у цьому плані важливо звернути увагу на загальну атмосферу кадру, де глядач занурюється в події за допомогою оптимально виразної передачі світлових ефектів, ролі фону в прояві настрою персонажів. Ефект захвату в екранну реальність досягається завдяки масштабності горизонту, зміні кольорів у ньому. І знаходження в центрі такого пейзажу головних героїв максимально утримує увагу глядача і точно висвітлює позицію режисера.

Враження безмежності природи, її співзвучності розвитку сюжетної лінії завдяки світловим ефектам посилює вплив на глядача. Тому саме в цій картині світло і тіні використані природним чином, наприклад, завдяки прямому освітленню сонця, що дало змогу оптимально для глядацького ока означити висвітлення деталей необхідним для режисера чином. А нічні сцени знімали вдень і потім корегували кольори для досягнення максимальної виразності в кадрі. Важливо відзначити, що спеціалісти шукали потужну контрастність пустелі та блакитного неба, де проявлені баланс і переходи між двома кольорами. Вони намагались зробити небо в динаміці розвитку сюжету завжди непередбачуваним, і тому фахівці майже в кожній сцені його обробляли за допомогою спеціальних технічних засобів.

Треба особливо відмітити прийоми зображення шляху головного героя за допомогою контрастності освітлення. Протягом розвитку сюжету він показаний спочатку в затемненні, що ілюструє його відчуженість від дійсності, а потім методом висвітлення відзначене його повернення в пріоритетність яскравого персонажу. Така контрастність кольорової корекції надає можливість також проявити професійність підбору реквізиту, що сфокусувало увагу на сильних сторонах фільму.

Важливо прийняти до уваги, що постапокаліптичне кіно зазвичай знімається в холодній палітрі кольорів. Тому, аналізуючи позицію режисера саме у цьому фільмі, треба констатувати успішне режисерське рішення. І завдяки цьому, глядач занурюється у постапокаліптичний світ, де контрастність тонів акцентує на просторі пустелі і відчутті спеки, де герої б'ються не на життя, а на смерть.

Саме у цій роботі проявлений великий потенціал кольорової акцентації. Недарма також був реалізований і варіант монохромної версії фільму. Режисеру вдалось завдяки вмілому використанню світло-тіньової палітри вирішити кілька завдань: створити образ постапокаліптичної реальності, розгорнути додатковими засобами показ особливостей рис персонажів, утримувати протягом екранної дії напруження в кадрі, означити особливу виразність речей і процесів. Це стало однією з складових успіху кінострічки і робота режисера, а також усього колективу була відзначена багатьма нагородами, хоча шлях до цієї перемоги виявився для них довгим і складним.